

Trybunał odrzucił natomiast pierwszą kategorię, tj. „specyfikację techniczną”:

„W tym względzie należy przede wszystkim przypomnieć, że nie można uznać za projekt przepisu technicznego w rozumieniu art. 1 pkt 9 dyrektywy 83/189 ani poddać wobec tego obowiązkowi notyfikacji przepisu krajowego, który odtwarza lub zastępuje, bez dodawania nowych lub dodatkowych specyfikacji technicznych ani innych wymagań, przepisy techniczne już istniejące i należycie notyfikowane Komisji, o ile zostały wydane po wejściu w życie tej dyrektywy (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Colim, pkt 22). W niniejszej sprawie datą stanowiącą punkt odniesienia jest data wejścia w życie dyrektywy 83/189 w stosunku do Królestwa Szwecji”²⁸.

Wg art. 1 pkt 4 dyrektywy, *inne wymagania*, o których mowa w zd. pierwszym pkt 11 art. 1, dotyczą samego *istotnego wpływu* projektowanych przepisów krajowych, a nie oddziaływania tych przepisów w postaci ustalania zakazu absolutnego (czy marginalizacji), gdy drugie pojęcie jest podzbiorem zbioru pierwszego pojęcia.

W sumie, skutkiem takich przepisów krajowych będzie obniżenie dochodów podmiotów zarządzających gry na automatach o niskich wygranych, co z kolei powoduje zmniejszenie podaży usług hazardowych, czego następstwem jest zmniejszenie wykorzystania istniejących automatów i zmniejszenie obrotu zarówno dotychczas wykorzystywanymi automatami, jak i tymi jeszcze nie nabytymi przez usługodawców. Pytanie, czy chodzi o doprowadzenie do zakazu rozumianego przez ETS jako „marginalizacja”, czy jedynie o „wpływ istotny” (pierwsze jest podzbiorem drugiego), w świetle pkt 4 (dotyczy *istotnego wpływu*) i dalszej części zd. pierwszego pkt 11 art. 1 dyrektywy (dotyczy *zakazu*), nie ma znaczenia rozstrzygającego, bo wystarczy „wpływ istotny”.

Ponadto zgodnie z orzecnictwem ETS, wszelkie przepisy handlowe państw członkowskich mogące bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie utrudniać handel wewnątrzspółnotowy, należy uznać za środki o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych. *„Zakaz wprowadzania środków o skutku równoważnym do ograniczeń, o których mowa w art. 30 Traktatu, dotyczy wszelkich przepisów handlowych Państw Członkowskich mogących bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie utrudnić handel wewnątrz Wspólnoty (zob. zwłaszcza wyrok z dnia 11 lipca 1974 r. w sprawie 8/74 Dassonville, Rec. str. 837, pkt 5 oraz ww. wyroki w sprawach Komisja przeciwko Danii, pkt 39 i Komisja przeciwko Francji, pkt 22)”* – wyrok ETS z dnia 2 grudnia 2004r., C-41/02 *Komisja Wspólnot Europejskich v. Królestwo Niderlandów*²⁹.

²⁸ Pkt 82.

²⁹ ECR 2004/12/I-11375, pkt 39.